

Repere cronologice din istoria pompierilor militari români

col.dr.ing. Stelian Duduș

Adeseori, oamenii traversează în rutina zilnică orașul unde își duc existența, mai mult sau mai puțin împovărată de diversele probleme care par să le acapareze întreaga atenție, întreaga energie vitală. Și în nesfârșita și neobosita forfotă, ei trec pe lângă construcții învechite, ori pe lângă o statuie care pare doar frumoasă, ruptă dintr-un basm sau rod al imaginației unui sculptor futurist. Și totuși, fără să realizeze încărcătura istorică a pietrelor, ei văd o clădire veche... poate prea demodată pentru tendințele actuale care îndeamnă la progres în toate direcțiile, inclusiv arhitectural. Dar dacă pietrele ar putea vorbi, o astfel de cazarmă a pompierilor precum cea din strada Mihai Vodă la intersecția cu str. Elie Radu ne-ar povesti cu patos cum pereții ei găzduiau cu atâta mândrie vizitele prințeselor și inspecțiile riguroase ale prinților și ale regilor acestei țări. Și ne-ar mai povesti despre cazarma de la care ea a preluat ștafeta tradiției, pe locul căreia se află ea acum. Acea bătrână doamnă între clădirile militare ale Micului Paris, supraviețuitoare până la finele secolului al XIX-lea, a găzduit cândva eroi precum căpitanul Pavel Zăgănescu, cpt. Dinu Șerbănoiu, cpt. Grigore C. Petrescu, sergentul major Stanca Badea dar și pe ceilalți 200 de camarazi de arme ai lor alături de care au cutezat să înfrunte o armată atât de puternică încât popoare întregi îngenuncheau în fața ei, și anume armata Înaltei Porți. Deși puțini la număr, acești eroi pentru care bărbăția de caracter era, cel mai probabil, un mod de a-și trăi viața modestă dar demnă, au demonstrat Semilunei că ei nu știu să plece capul. Trecuseră doar 3 ani de când îmbrăcaseră haina militară de pompier și încă nu aveau o imagine foarte clară în ochii oamenilor din jur, a cetățenilor orașului, dar erau conștienți că sacrificiul suprem pe care riscaseră să îl plătească în 1847, cu doar un an în urmă, atunci când au luptat cu Focul cel Mare din București, fusese doar „botezul” pentru ceea ce urma, și anume cu viața să apere viața, asemeni jurământului lor.

Din ordinul M.S.R. Carol I, în Bucureștii anului 1901 era inaugurat un impunător monument făurit de către sculptorul Hegel, sacrificiul lor fiind astfel onorat peste generații. Îl vedem și astăzi pe Calea 13 Septembrie, anunțând parcă din acea trâmbiță pe fiecare om ce trece pe lângă el că încă nu s-a spus totul. În solemnitatea ce îl înconjoară nu vrea să transmită doar pagini de istorie, ci ne îndeamnă parcă să păstrăm cu sfințenie moștenirea lăsată de acei bravi eroi pompieri prin sacrificiul lor. Cine au fost ei, eroii apărători ai acestui pământ, al străbunicilor bunicilor noștri? Cui au predat ei, de la o generație la alta, această misiune nobilă ce ne-a fost și nouă, cititorilor, încredințată cu sfințenie? Iată câteva **reper** **din istoria pompierilor militari români**, încă de când visau să îmbrace cândva ținuta militară, și până în zilele noastre:

- între anii 1709-1714 este construit Turnul Colței din București care, deși inițial servea drept clopotniță a bisericii Colțea, mai târziu capătă întrebuințarea de foișor de foc.
- prima menționare în istorie a pompierilor bucureșteni datează din timpul domnitorului Nicolae Mavrogheni (domnitor în Țara Românească între anii 1786-1790), domnitor care, după incendiul din ziua de 29 octombrie 1787 care a cuprins Mănăstirea Cotroceni, a devenit atât de precaut în domeniul incendiilor încât îi chema la el noaptea pe tulumbagiile orașului și împreună cu aceștia și cu

garda sa alergau pe străzile Bucureștiului strigând în gura mare: „**Iagan Vaar!**” adică „**Este foc**”. Abia după un ceas era anunțată alarma falsă, după ce le fusese testată reacția și vigilența bucureștenilor. Conform istoricului Ionescu Gion, în această perioadă sunt organizați mai bine pompierii în ceea ce la acea vreme se numea **Corpul tulumbagiilor**, adică al pompierilor, **din București**.

De aici putem trage concluzia că ar fi existat astfel de servicii pentru combaterea incendiilor și înainte de 1787, dar nu cu foarte mult timp înainte deoarece în Imperiul Otoman, sub a cărui suzeranitate ne aflam, **prima formă de organizare** pentru combaterea incendiilor a fost înființată în Constantinopole de către marele vizir Damed Ibrahim Pașa în anul **1728**, sub domnia sultanului Ahmed al III-lea.

- ca urmare a focului din ziua de 28 august **1804** care a mistuit 600 de case din București, domnitorul Țării Românești, Constantin Vodă Ipsilanti (1802-1806) dispune ca pe lângă Agia (Poliția) din București dar și în cadrul Spătăriei (palatulul domnesc) să **ia ființă câte o căpitanie de foc** compusă fiecare din 50 de tulumbagii.
- la sfârșitul lunii august a anului **1832** este adus în București **pompierul rus Stavnoi** din orașul Petersburg cu **contract determinat pe un an de zile**, urmând să exercite funcția de „**comandant al instrumentelor de foc din București**”.
- la data de **3 ianuarie a anului 1835**, domnitorul Mihail Sturdza aproba proiectul de înființare a unei unități militare de pompieri pentru **orașul Iași** denumită „**Roata de pojarnici**” care **se subordona totuși față de Aga** (Poliția) orașului Iași. Comandantul pompierilor ieșeni la acea vreme era **căpitanul Bacinski**, ofițer cu o **vastă experiență câștigată în armata rusă**.
- în anul **1833**, generalul maior **Starov** a întocmit un **proiect** pentru reorganizarea serviciului de incendiu al orașului București, prin care dorea să încredințeze **serviciul unei unități de pompieri militari** sub denumirea de „Roata de pompieri” cu un efectiv de 6 ofițeri luați din miliție, 20 de subofițeri și 200 de soldați. Roata ar fi fost pusă la dispoziția Agiei și ar fi fost împărțită în 6 subunități, adică o subunitate să funcționeze pe lângă Agia București, iar celelalte 5 subunități să își desfășoare activitatea în cele 5 vopsele (forma veche de delimitare pe hartă a sectoarelor orașului București). Deși bine argumentat, proiectul nu va fi aprobat.
- în luna **decembrie** a anului **1835**, doctorul **Zucker** i se adresează, printr-o scrisoare redactată în limba franceză, domnitorului Alexandru Ghica (1834-1842), arătându-și **intenția de a înființa o companie de pompieri militari** pentru serviciul orașului **București**, găsim necesar ca în această companie să se afle și oameni care știu să repare pompele de incendiu. Propune a i se da pentru început 16 soldați recrutați pentru formarea lor în atelierul înființat pentru fabricarea pompelor, dar și un subofițer cu rol de supraveghere a soldaților. Numărul soldaților urma să crească la 40 în decursul primului an. **Domnitorul aprobă propunerea, acesta fiind sâmburele organizării pompierilor militari în Muntenia**.
- proiectul de înființare a „Roatei de Pompieri” a orașului București ia ființă sub domnitorul Gheorghe Bibescu (1842-1848) care la data de **18 august 1844** **aprobă legea pentru înființarea în orașul București a unei Roate de pompieri**

cu un efectiv de 7 ofițeri, 23 de subofițeri și 256 soldați. Se prevedea ca Roata să ia ființă la începutul anului 1845, având aceeași dispunere precum în proiectul generalului maior Starov înaintat în anul 1833, și anume o subunitate să funcționeze pe lângă Agia București, iar celelalte 5 subunități să își desfășoare activitatea în cele 5 vopsele (forma veche de delimitare pe hartă a sectoarelor orașului București). *Regulamentul Organic, ediția a II-a, București 1847-secțiunea „Legiuri din 1844”, pagina 625-640.*

- Roata de pompieri București își va începe activitatea la data de **1 iulie 1845**, fiind comandată de către cpt. Emanoil Boteanu (mai târziu colonel adjutant)
- în ziua de 23 martie a anului 1847 de sărbătoarea Paștilor, orașul București a fost cuprins de un foc care până la acea dată nu mai avea asemănare în istoria Capitalei ca intensitate și pagube materiale produse. Focul a pornit de la joaca unui copil cu praful de pușcă și s-a soldat cu 15 pierderi de vieți omenești din care una a fost a unui brav pompier, 686 de case particulare mistuite, 1142 de prăvălii distruse, 10 hanuri și 12 biserici; pentru stingerea lui s-au ostenit pompierii bucureșteni de la orele 11 până a doua zi la orele 16:00.
- în ziua de **13 septembrie 1848**, armata turcă ce număra 5000 de soldați conduși de către Omer-Pașa, Kerim-Pașa, Ismail-Pașa și Mahomed-Pașa se deplasa din tabăra de la Cotroceni în direcția străzii Mihai Vodă, în scopul de a răsturna Locotenența Domnească (*forma de guvernare compusa din Nicolae Haralambie, Lascăr Catargiu și Nicolae Golescu, s-a constituit în data de 11 februarie în urma abdicării forțate a domnitorului Alexandru Ioan Cuza și a dispărut în data de 10 mai a anului 1866, atunci când Carol I al României, Principe de Hohenzollern-Sigmaringen a fost ales Domn al Principatelor Unite*) și de a o înlocui cu un Caimacan (locțiitor al marelui Vizir). Bătălia a pornit de la gestul unui ofițer turc care, în momentul în care pompierii tranzitau spațiul dintre cazarma cavaleriei către cazarma pedestrimii, a decis să lovească cu latul sabiei un pompier. În tandem cu gestul umilitor al ofițerului turc a reacționat și un soldat aflat în subordinea ofițerului care imediat l-a răpus cu un foc de pușcă pe pompierul lovit. Ajunși în cazarma pedestrimii, pompierii se înarmară cu arme de foc și începură ofensiva pentru a neutraliza tunurile Semilunei. În bătălie și-au pierdut viața în tabăra românilor 2 ofițeri și 48 de soldați, 57 fiind răniți, iar în tabăra turcă au murit în luptă un șef de batalion, mai mulți ofițeri, dar și 158 de soldați, conform relatărilor maiorului Dimitrie Papazoglu. În amintirea vitejilor luptători de la 13 septembrie 1848, în data de 13 septembrie 1901 a fost dezvelit Monumentul Eroilor Pompieri din București (sculptor Wladimir Hegel), în fața clădirii Arsenalului Armatei. La eveniment au participat 17 veterani ai bătăliei, găsiți în viață la acea dată.
- în anul **1859** domnitorul Alexandru Ioan Cuza inspectează Compania de Pompieri București în data de 28 martie, inspecție repetată în ziua de 11 iunie când le este pusă la încercare vigilența militarilor la alarmare. Ambele inspecții confirmă imaginea pozitivă a pompierilor militari bucureșteni, astfel încât domnitorul A.I.Cuza îi recompensează prin „Înalt ordin de zi către toată oștirea Principatelor Țării Românești” nr. 23 respectiv 58 publicate în Monitorul Oficial nr.70/1859 pe militari cu aprecieri, avantaje bănești, dar și cu **avansarea maiorului Pavel Zăgănescu la gradul de colonel.**

- în anul 1860 se votează legea 20 din 30 mai, apărută în Monitorul Oficial prin care cei răniți în bătălia din Dealu Spirii vor primi o pensie pe viață, cei cu capacitate de muncă vor primi o indemnizație viageră de 15 lei lunar, iar cei aflați în incapacitate de muncă datorată rănilor dobândite în bătălia din Dealu Spirii, câte un leu pe zi. De asemenea, se acordă tuturor pompierilor supraviețuitori ai bătăliei **medalia Pro Virtute Militari**. Decorarea propriu-zisă a avut loc în data de 23 aprilie a anului 1866 în cadrul unei festivități la care a participat un mare număr de oameni.
- prin înalt ordin de zi nr. 26 din **01.02.1861**, se transformă denumirea de Comanda de Pompieri a orașului București în **Batalionul Pompieri București**.
- prin Înalt Ordin de zi nr. 205 din 1862 se stabilește ca soldații repartizați la Batalionul de Pompieri să aibă talia minimă de 1,64 m și pe cât va fi posibil să aibă o educație, dar și o meserie precum zidărie, dulgherie, fierărie, învelitori de case etc.
- în anul **1866**, la venirea în țară a lui Carol I al României, Principe de Hohenzollern-Sigmaringen, se menționează în literatura de specialitate **existența a doar două unități militare de pompieri: Batalionul Pompieri București și Compania Pompieri Iași**.
- în anul **1871**, Ministrul de Interne Lascăr Catargiu decretează **Regulamentul asupra comenzilor de pompieri urbani** (Decret nr.1779 din 23 septembrie 1871), din care redăm primele 5 articole:
 - Art. 1. Toate comunele urbane ale țării sunt obligate conform art. 15 din legea comunală a avea câte uă comandă de pompieri.
 - Art. 2. Importanța și mărimea acestei comenzi va fi proporționată numărului locuitorilor comunei și mijloacelor cele financiare.
 - Art. 3. Speciala însărcinare a acestor comendi este apărarea clădirilor de incendiu. Nici uă altă însărcinare afară de aceasta nu li se poate pune.
 - Art. 4. Pompierii din comunele urbane ale țării, afară de cei din Bucuresci și Iași, sunt **îngăjiți dintre gradele inferioare ce au servitu în armată** și care ar poseda certificate de bună conduită seu din voluntari cu garanții și acte că în viața privată au datu dovedi de bună conduită. Se va alege oameni robuști, ei vor avea cunoștință de zidărie și dulgherie.
 - Art. 5. Îngagiările în serviciu de pompieri voru fi celu pucinu pe termen de 3 ani
- în anul **1874** apare în Monitorul Oficial nr. 64 din 19 martie **Legea Pompierilor**, lege care organiza **pompierii orașelor capitale de județe ca trupe de artilerie** constituind artileria teritorială a armatei, depinzând de Ministerul de Război. **Întreținerea pompierilor era suportată 2/3 din bugetul primăriilor locale și 1/3 din bugetul Statului**. Tot din această lege aflăm că Decretul nr. 1779 din 1871 fusese pus în aplicare în următorii 3 ani prin înființarea în următoarele orașe a unor formațiuni militare de pompieri sub forma de companii /divizioane/ baterii/semibaterii și secții: **Galați, Craiova, Ploiești, Focșani, Brăila, Botoșani, Bacău, Roman, Bârlad, Pitești, Severin, Buzău, Giurgiu**
- **14 mai 1877**, un detașament de 80 de pompieri militari sub comanda cpt. Constantin Horezeanu este trimis din București la Calafat spre a servi în bateria de coastă „Independența”

- în anul **1890 este inaugurat Foișorul de Foc**, construcție proiectată de către arhitectul George Mandrea și menită să înlocuiască vechiul Turn al Colței ridicat în 1714 și demolat în anul 1888. Foișorul de foc va funcționa până în anul 1935 când, din cauza apariției clădirilor mult mai înalte decât acesta, își va pierde rolul de foișor de observație. Din anul **1963 devine Muzeul Național al Pompierilor - Foișorul de Foc**.
- prin Înalt decret nr. 1918/1906 nu se mai prevede plata la tezaur a sumelor necesare întreținerii pompierilor militari ai orașului **Bârlad**. Acest oraș își reorganizează **serviciul militar de incendiu** abia în anul **1931**.
Prin Înalt Decret 2517/1907 nu se mai prevede plata la tezaur a sumelor necesare întreținerii pompierilor militari ai orașului **Severin**. Acest oraș își reorganizează **serviciul militar de incendiu** în anul **1919**.
Prin Înalt Decret 2517/1907 nu se mai prevede plata la tezaur a sumelor necesare întreținerii pompierilor militari ai orașelor **Botoșani** și **Pitești**. Orașul Pitești își reorganizează **serviciul militar de incendiu** în anul **1924**.
- M.S. Regele Carol I inspectează Postul de Pompieri București instalat în Parcul Carol, arătându-se mulțumit de cele văzute la fata locului.
- La data de **11 aprilie 1912**, prin Înalt Decret Nr.2222 **este înființat Inspectoratul pompierilor**, iar **cpt. Constantin Urlățeanu** este înaintat la gradul de maior și numit **Inspector al Pompierilor din țară**, păstrând și comanda Companiei de Pompieri București.
- La data de 1 octombrie **1920, lt.col. Pohrib Gheorghe este numit Inspector al Pompierilor Militari**. Acesta face demersuri pentru înlocuirea vechii tehnici de luptă cu focul, astfel încât în anul 1922 merge împreună cu fostul Inspector al Pompierilor, colonel în rezervă Constantin Urlățeanu, în Austria și Germania pentru a intra în contact cu marii producători de autospeciale de la acea vreme. Decizia este favorabilă fabricii Magirus din localitatea Ulm, Germania, iar în luna august a anului 1923 sosesc în țară primele autospeciale pentru orașele București și Galați. La recepția autospeciilor participă și A.S.R. Principele Carol. În decursul anului 1924, orașele Brăila, Ploiești și Craiova trec la modernizarea serviciului de incendiu.
- în anul **1924 iau ființă noi unități de pompieri militari** pentru orasele **Huși și Vaslui**.
- în anul **1925 au fost înființate unități de pompieri militari** în orașele **Piatra Neamț, Slatina și Călărași** (în cazul orașului Călărași literatura de specialitate se referă cel mai probabil la reînființarea secției înființate în anul 1897, dizolvate după anul 1906). Tot în anul **1925** vor lua ființă și secțiile **Constanța și Mizil**.
- 13 iunie 1925, A.S. Regală Principele Carol II inspectează Postul Central de Pompieri din București.
- în segmentul de instruire a pompierilor militari, col. Pohrib Gheorghe **înființează la 1 august 1926**, pe lângă Inspectoratul Pompierilor Militari, o **școală de instructori** la care să participe anual ofițerii, subofițerii și viitorii gradați, școala devenind **baza Centrului de Instrucție**.
- la data de 15 februarie 1926, A.S. Regală Principele Nicolae (însoțit de către comandorul Coslinski - adjutant regal și gen. Nicoleanu - Prefectul Poliției Capitalei) a inspectat Postul Central de Pompieri, București.

- 16 mai 1926, A.S. Regală Principesa Ileana însoțită de domnișoara de onoare Cantemir și de către dl. gen. Nicoleanu vizitează Postul Central de Pompieri din București.
- în anul 1926 dl. ministru al Ministerului de Interne, Ioan Cămărășescu propune înființarea unei loterii cu premiul cel mare de 1 milion de lei, urmând ca din surplus să fie dotați pompierii bucureșteni cu autospeciale Magirus. În 10 zile s-au strâns nu mai puțin de 10.012.300 lei, iar după plata milionului fericitului câștigător, a fost achiziționată tehnica de luptă ce a sosit un an mai târziu, în 1927.
- un moment de o **importanță deosebită** este consemnat în anul **1926**, atunci când **Ministerul de Război aprobă trecerea unităților de pompieri în subordinea Inspectoratului Pompierilor Militari** care va începe să le administreze cu data de **1 ianuarie 1927**.
- întrucât până în anul 1929 nu existase nicio publicație în România despre pompieri și știința focului, în ziua de **1 aprilie** ofițerii Comandamentului Pompierilor Militari lansează **primul număr al publicației intitulate „Buletinul Pompierilor Români”**, publicație care va fi **tipărită până în anul 1944**. Din **1949** se va numi **„Paza contra incendiilor”**, tradiția fiind dusă până în zilele noastre sub denumirea de **„Pompierii români”**.
- la data de **2 august 1929**, prin noua lege a Ministerului de Război publicată în Monitorul Oficial, Inspectoratul Pompierilor Militari se transformă în **Comandamentul Pompierilor Militari**.
- prin Înalt Decret nr.1679/1931, **Majestatea Sa Regele Carol II acordă Companiei Pompieri București dreptul de a purta drapel, ca unitate corp aparte**. Drapelul va fi **conferit** doi ani mai târziu, în cadrul unei frumoase ceremonii, în data de **10 mai 1933**, fiind al treilea după cel conferit de domnitorul A.I.Cuza în anul 1863 în ziua de 1 septembrie și retras în patrimoniul Arsenalului Armatei în anul 1873, respectiv cel conferit de M.S.R. Carol I la data de 14 octombrie 1875 și retras în patrimoniul Arsenalului Armatei un an mai târziu, în 1876.
- în cursul anului **1931** ia ființă secția de pompieri **Oltenița**, iar în anul **1933** secția **Câmpina**.
- 18 iunie 1931, M.S. Regele Carol II însoțit de Măria Sa, Marele Voievod de Alba Iulia Mihai, va inspecta inopinat Postul Central de Pompieri București, preț de 2 ore.
- la **28 februarie 1933**, prin Decretul Regal nr. 468, se aprobă **„Regulamentul de funcționare a Apărării Pasive contra atacurilor aeriene”** având drept scop „să limiteze efectele bombardamentelor aeriene asupra populației și resurselor teritoriului, fie asigurându-le protecția directă, fie micșorând eficacitatea atacurilor”. Prin prevederile sale, detașează net apărarea pasivă de apărarea activă. Acest moment este considerat data de naștere a protecției civile.
- în anul **1934** sunt puse bazele Postului de Pompieri „Regele Ferdinand I”, actualul **Detașament Obor București**. Tot în acest an se înființează și secția de pompieri din Corabia, jud. Olt.
- 15 martie 1935, Marele Voievod de Alba Iulia Mihai I al României însoțit de adjutanții regali col. Grigorescu și col. Pălăngeanu vizitează Postul Central de

Pompieri București, fiind întâmpinați de către maiorul Pantelimon Popescu, comandantul Companiei de Pompieri București.

- prin **Înalt Decret Regal** nr. 1368 din **15 mai 1935** se conferă **Companiei de Pompieri București și Iași „Znacul de 100 ani”**.
- în anul **1935**, **Comandamentul Pompierilor Militari din România Mare i se subordonau 3 companii de pompieri** (Compania de Pompieri **București**, Compania de Pompieri **Iași** și Compania de Pompieri **Chișinău**), dar și alte 44 de secții, din care 13 azi servesc unor orașe care nu mai fac parte din teritoriul României (Secția Pompieri **Brăila**, S.P. **Bacău**, S.P. **Buzău**, S.P. **Craiova**, S.P. **Focșani**, S.P. **Galați**, S.P. **Giurgiu**, S.P. **Ploiești**, S.P. **Turnu Severin**, S.P. **Roman**, S.P. **Alexandria**, S.P. **Constanța**, S.P. **Călărași**, S.P. **Câmpulung**, S.P. **Fălticeni**, S.P. **Huși**, S.P. **Mizil**, S.P. **Piatra Neamț**, S.P. **Pitești**, S.P. **Râmnicu Sărat**, S.P. **Roșiorii de Vede**, S.P. **Târgoviște**, S.P. **Tecuci**, S.P. **Slatina**, S.P. **Vaslui**, S.P. **Bârlad**, S.P. **Oltenița**, S.P. **Tulcea**, S.P. **Sinaia**, S.P. **Câmpina**, S.P. **Corabia**, S.P. **Bălți**, S.P. **Bazargic**, S.P. **Ismail**, S.P. **Cetatea Albă**, S.P. **Cahul**, S.P. **Tighina**, S.P. **Orhei**, S.P. **Reni**, S.P. **Soroca**, S.P. **Hotin**, S.P. **Chilia Nouă**, S.P. **Bolgrad**, S.P. **Silistra**).
- Ordinul Marelui Stat Major nr. 51666 din **05.05.1945** care prevedea că **pompierii militari vor trece cu organizarea actuala la Ministerul de Interne**, care va prelua asupra sa dotarea și întrebuințarea personalului. Astfel, **Comandamentul Corpului Pompierilor Militari redevine Inspectoratul General al Pompierilor**, iar **pompierii din București se vor numi Grup**. Prin decretul lege 2530 din august 1945, care stabilea cadrul de trecere a armatei române la condiții de pace, se arată că „Pompierii militari ... nu mai fac parte din cadrele armatei, urmând a fi organizați ca instituție civilă de către Ministerul Afacerilor Interne”.
- în anul **1949 se revine la denumirea de Comandament al Pompierilor Militari**.
- Legea 57 din **1968**, pentru organizarea administrativ-teritorială a României, prin care se înființau 39 de județe, marchează **apariția grupurilor județene de pompieri și a Grupului de Pompieri al Municipiului București**. După anul 1968 nu au mai avut loc modificări substanțiale în organizarea pompierilor militari români.
- **Facultatea de Pompieri** (având ca primă denumire Școala de ofițeri de pompieri) este **înființată în anul 1976**, iar 10 ani mai târziu, **în anul 1986**, este înființată **Școala de subofițeri de pompieri „Pavel Zăgănescu”, Boldești**.
- în **septembrie 1990**, dl. dr. Raed Arafat (în prezent Secretar de Stat în Ministerul Afacerilor Interne, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență) a început să **pună bazele Serviciului Mobil de Urgență Reanimare și Descarcerare (SMURD)** la Târgu Mureș, la acea vreme numindu-se doar **SMUR**.
- în **anul 1995**, **generalului de brigadă Corneliu Stoicheci** îi este înmănat în ziua de **2 august drapelul de luptă al Brigăzii de Pompieri a Capitalei**. Din acea zi se va numi Brigada de Pompieri „Dealul Spirii” a Capitalei.
- la data de **15 decembrie 2004**, în temeiul Ordonanței de Guvern 291/2000 **intervine fuziunea** dintre Inspectoratul General al Corpului Pompierilor Militari (împreună cu unitățile sale), cu structurile din componența Comandamentului Protecției Civile, rezultând **Inspectoratul General pentru Situații de Urgență**, inspectorate județene și implicit Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul

Spirii” al Municipiului București. **Cele doua instituții au mai funcționat împreună sub această formă de comasare între anii 1933 și 1945.**

- în **anul 2013**, cu ocazia sărbătoririi în ziua de **18 august a 169 de ani de tradiție militară a Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” al Municipiului București**, s-a reeditat evenimentul istoric de conferire a drapelului de luptă Companiei de Pompieri București de către M.S.R.Carol II din ziua de 10 mai 1933, reeditare cu participarea Casei Regale a României și alți invitați de seamă. Cu acest prilej Alteța Sa Regală Principele Radu al României a înmânat drapelul istoric de luptă Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” al Municipiului București. Mai multe detalii regăsiți la <http://www.isubucuresti.ro/local/18-08-2013-ziua-aniversara-a-isu-bucuresti/>.
- prin Decret Prezidențial din data de **07.10.2013** a fost **acordat drapelul de luptă al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență**. Ceremonia a avut loc în fața Ministerului Afacerilor Interne și a fost condusă de către Ministrul Ministerului Afacerilor Interne, dl. Radu Stroe care a înmânat drapelul de luptă Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.
- în ziua de **18 august 2014** a avut loc ceremonia de conferire a **Drapelului Unității al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” al Municipiului București**, drapelul fiind înmânat de către secretarul de stat în Ministerul Afacerilor Interne, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență, dl. dr. Raed Arafat. Mai multe detalii regăsiți la <http://www.isubucuresti.ro/local/aniversare-a-170-de-ani-de-la-infintarea-primeiformatiuni-de-pompieri-militari-bucuresteni/>.